

sikken skulde fjernes fra den danske Hær, og den højtærede Ordfører for Flertallet havde ud fra sit æstetiske Standpunkt ogsaa fundet visse Fordæle ved Militærmusikken. Jeg finder det nu ret betegnende for den ærede Ordfører og hans Æstetik, at de Iagttagelser, hvorpaa han begrundet sin Sympati for Militærmusikkens Bevarelse, ere, hvad han har set, naar Soldaterne marchere ud fra Sølvgadens Kaserne, og naar Vagtparaden marcherer forbi i Bredgade. Jeg synes, det vilde have været bedre og alvorligere og nok saa værdigt, om han havde gjort sig den Umage at studere Krigshistorien og fundet ud af, hvad Betydning Musikken har haft for de store Afgørelser. Det vilde have været et Moment af langt større Vægt, end hvad han har iagttaget ved Sølvgadens Kaserne og i Bredgade, naar Vagtparaden drager forbi. Jeg har ved Sagens tidligere Behandling her i Salen nævnt en saadan Kendsgerning som Slaget ved Spichern den 5. August 1870, hvor Militærmusikken forvandlede det preussiske Nederlag til en Sejr. Der gives mange andre Eksempler paa, at det er Militærmusikken, som har vundet Sejren. Vi vide alle, hvilken Betydning man f. Eks. tillægger Marseillaisen for den franske Hærs Sejre under Revolutionen. Det kan ikke fejle, at det er Marseillaisen, der, naar den er blæst af de franske Musikkorps, har gjort denne Gavn ved Kampens Afgørelse.

Der er maaske altsaa i dette Øjeblik en Smule Haab om Musikkens Bevarelse, og jeg skal sige, hvad jeg derom i mine lyseste Øjeblikke har drømt i denne Sommer. Jeg har tænkt mig, at hvis det kom til en lykkelig Overenskomst om denne store Sag, hvis vi nærmede os det Øjeblik, da Flaget skulde flyve til Vejrs i Hundredetusinde gode danske Hjem over hele Landet paa en og samme Dag, fordi vi var færdige med al den Pinagtighed, Elendighed og Skam, vi sidde midt i, og var komne til en god Afgørelse, skulde i sidste Øjeblik — det skulde være som en Slags Lidkøb, en Slags Tilgift, som en Foræring til den danske Hær — alle Parter, der sluttede Forliget, skænke den danske Hær Musikken, saa at Den tapre Landsoldats Toner endnu kunde lyde i den danske Hær som i de sidste 60 Aar. Det vilde have været en smuk Afslutning paa hele denne Sag, om vi forberedte en almindelig Flagning over hele Landet og saa i sidste Øjeblik fra alle Sider enedes

om at se bort fra Smaalighed og Karrighed og lod den danske Hær beholde Musikken.

Men jeg tror alligevel, at der ikke er stor Udsigt dertil. Saa vil jeg da, trøste mig ved en anden Betragtning. Hvis Musikken virkelig falder bort i den danske Hær, hvis den danske Hær i den Henseende bliver enestaaende i hele Verden, at den ikke har Musik al marchere efter og at slaas til, — vil det maaske i visse Henseender være ganske heldigt, saa vil denne Ordning med den manglende Musik komme til at staa som et Slags Symbol paa den Smaalighed og Karrighed, hvormed det Parti, som nu vil komme til at sætte det endelige Stempel paa den nye Forsvarsordning, har set paa og afgjort denne Sag. Og saa vil Hæren med de manglende Musikkorps maaske derved kunne tale til Folkets onde Samvittighed. Folket vil blive mindet derom atter og atter, hver Gang det ser de danske Batailloner gaa igennem Gaderne og paa Landevejene uden Musik. Man vil spørge: Hvoraf kommer det, at den maa gaa saaledes? Og Svaret vil lyde: Det kommer af, at da de skulde afgøre denne store Sag, spillede Karrighed og Smaalighed en ganske utilbørlig Rolle ved Afgørelsen. Hvis det maa blive Følgen af, at vi afskaffe Musikken i den danske Hær, skal jeg søge en lille Smule Trøst deri.

Borghjerg: Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) vilde jeg før have sagt og vil nu sige, at hans Forhold til hans Partis Ordfører ogsaa er mig vedkommende, er os alle vedkommende, er hele Tinget og er Vælgerne vedkommende. Naar det ærede Medlem bliver harmfuld overfor en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister om, at han tager politiske Hensyn i denne Sag, medens hans eget Partis Ordfører har sagt, at han ved en langt vigtigere Afgørelse, end der her er Tale om, tager politiske Hensyn, maa jeg have Lov til at pege paa denne Uoverensstemmelse, og Vælgerne maa have Lov til at lægge Mærke dertil, fordi Spørgsmaalet om Overensstemmelse mellem Valgdagens Løfter og Handlingerne her i Tinget er et fremragende politisk og moralsk Spørgsmaal. (Stemmer: Moralsk?) Ja, det er Grundlaget for al sund Politik, det er Grundlaget for al offentlig Ærlighed. Det, vi bebrejdede Venstre, at der er Uoverensstemmelse mellem deres Valgdutalelser og deres Handlinger her-